

MVCRP0158RQ4

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 4. 5. 2016
podpis: [Podpis] 9. 5. 2016

V Praze dne 28. dubna 2016

Č. j.: MV-34691-4/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.:

0912r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal zákonný zástupce [] i, nar. [] Hanoj - Vietnam, (dále také „zákonný zástupce“), za nezletilou dceru [] i, nar. [] Ústí nad Labem – Česká republika, (dále také „nezletilá dcera“ nebo „nezletilá“), oba státní občané Vietnamu, trvale bytem [] zastoupeni

[] , advokátem se sídlem [] rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 14. 1. 2016, č. j.: VS-4700/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 11 a násl. zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno žádosti o udělení státního občanství České republiky nezletilé dceři, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění

I.

Zákonný zástupce prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje požádal o udělení státního občanství České republiky pro nezletilou dceru (dále také „žádost“). Zákonný zástupce i nezletilá dcera jsou státními občany Vietnamu. Matka nezletilé, t. č. na rodičovské dovolené, je státní občankou Vietnamu. S podáním žádosti souhlasila (písemný souhlas založen ve spise pod položkou č. 3). K žádosti je pod položkou č. 2 přiložena žádost o prominutí nesplnění podmínky pětiletého trvalého pobytu na území České republiky podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) ve spojení s ustanovením § 14 odst. 1 zákona o státním občanství. Trvalý pobyt nezletilé byl povolen ke dni 11. 2. 2013 za účelem společného soužití cizinců, matka nezletilé má povolen trvalý pobyt ke dni 10. 12. 2012 a zákonný zástupce má povolen přechodný pobyt ke dni 23. 7. 2008, jak vyplývá ze sdělení odboru azylové

Vypraveno dne:

-3 -15- 2016 (28) Mgr. Polka Bc

a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 3. 6. 2015, založeno ve spise pod položkou č. 11.

Ministerstvo vnitra podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 25. 5. 2015, (ve spise založeno pod položkou č. 10), přerušilo správní řízení o žádosti na dobu 60 dnů od doručení usnesení a současně vyzvalo zákonného zástupce, aby v této lhůtě předložil listiny, které Ministerstvo vnitra v usnesení výslovně uvedlo, a které jsou nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení českého státního občanství. Zákonný zástupce byl poučen o tom, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo zákonného zástupce o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Zákonný zástupce byl také poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Zákonný zástupce byl poučen o možnosti zastavení správního řízení o žádosti, a to v případě, že požadované listiny nepředloží a neodstraní tak vady žádosti.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že nezletilá nespĺňuje podmínku pro udělení českého státního občanství podle ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, když má v České republice ke dni podání žádosti trvalý pobyt povolen od 11. 2. 2013, tedy méně než 5 let. Ministerstvo vnitra rovněž konstatovalo, že nezletilá nespĺňuje podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 2 zákona o státním občanství, neboť se na území České republiky fakticky zdržuje od svého narození, tj. od 23. 12. 2012.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 14 odst. 3, 4 a 5 zákona o státním občanství nezletilá vzhledem ke svému věku, (mladší 15 let), neprokazuje a neprokazuje také vzhledem ke svému věku, (mladší 18 let), splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 14 odst. 7 zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že nezletilá splňuje podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 6 a 8 zákona o státním občanství, neboť v průběhu správního řízení nebylo zjištěno, že by v posledních 3 letech výrazně bez vážných důvodů zatěžovala systém státní sociální podpory nebo systém pomoci v hmotné nouzi. K ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství Ministerstvo vnitra uvedlo, že nezletilá vzhledem ke svému věku nespĺňuje rodinnou a sociální integraci. Rodiče nezletilé nejsou českými státními občany, tudíž byla zohledněna zásada jednotného státního občanství v rodině, respektive zásada jednotného státního občanství rodičů a dětí, kdy nezletilá je na svých rodičích zcela závislá. Ministerstvo vnitra také konstatovalo, že nezletilá vzhledem ke svému nízkému věku nemá vytvořeny sociální vazby do české společnosti.

Na základě výše uvedeného Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 14. 1. 2016, č. j.: VS-4700/835.3/2-2014, podal zákonný zástupce nezletilé prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad. Napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, neboť Ministerstvo vnitra porušilo základní zásady činnosti správních orgánů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 a 4 správního řádu a ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu co do obsahu a formy vydaného rozhodnutí. V rozkladu je dále namítáno, že napadené rozhodnutí ve výrokové části neobsahuje právní ustanovení, podle kterého bylo ve věci rozhodováno, tudíž není respektováno ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu. Právní zástupce uvedl, že výroková část obsahuje pouze kompetenční ustanovení, podle kterého je určena příslušnost k rozhodování věci, avšak není uvedeno příslušné ustanovení zákona o státním občanství, podle kterého bylo rozhodováno o předmětné žádosti. V rozkladu je také právním zástupcem poukázáno na nesprávné užití institutu správního uvážení, kdy správní orgán je omezen zákazem libovůle, a limitován příkazem rozhodovat v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně. V této souvislosti právní zástupce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 31/2005, jež se zabývá právě podmínkami pro užití institutu správního uvážení. Právní zástupce v rozkladu namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, když Ministerstvo vnitra neodůvodnilo a nepodložilo žádným důkazem nedostatečnou integraci nezletilé do české společnosti spočívající v absenci rodinné a sociální integrace. Odůvodnění je podle právního zástupce omezeno pouze na konstatování nízkého věku nezletilé. Právní zástupce konstatuje, že problematika odůvodnění rozhodnutí správními orgány je obsažena v konstantní judikatuře – rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 55/2003-51, který se zabývá minimální mírou, v jaké je potřeba učiněné závěry správního orgánu, respektive Ministerstva vnitra doložit důkazy.

V intencích shora uvedeného se v rozkladu navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 13 a § 14 zákona o státním občanství.

Ministr vnitra konstatuje, že nezletilá neprokázala prostřednictvím zákonného zástupce a ani právního zástupce, že by byla v České republice dostatečně integrována ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství, a to z hlediska rodinného a sociálního. Ministr vnitra nemůže od této objektivně dané překážky související s nízkým věkem nezletilé odhlédnout, neboť rodiče nezletilé jsou vietnamskými státními občany a o české státní občanství dosud nepožádali. Vzhledem k jejímu nízkému věku lze uvedenou závislost předpokládat a ze spisu nevyplývají žádné skutečnosti, které by měly vést k jinému závěru (nezletilá je v péči svých rodičů), a takové skutečnosti neplynou ani z podaného rozkladu.

Ministr vnitra v této souvislosti plně reflektuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013-29, když obdobně jako Nejvyšší správní soud v rozsudku pro daný případ, mimo jiné konstatuje, že shora uvedené řešení je sice pro nezletilou nepříznivé a nechtěné (neudělení českého státního občanství), ale nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí, resp. zneužití správního uvážení správním orgánem. Ministr vnitra se rovněž domnívá, že v intencích právního názoru Nejvyššího správního soudu napadeným rozhodnutím nedošlo k porušení zásady přiměřenosti a legitimního očekávání, ani k případné diskriminaci či libovůli správního orgánu, a zásady předvídatelnosti. Správní orgán v dané věci zjistil skutkový stav věci, který nebyl zákonným zástupcem ani právním zástupcem nezletilé nijak zpochybněn, a na jeho základě dospěl k závěru, že je nezbytné vycházet a uplatnit pro daný případ soudní judikaturou respektovanou zásadu zachování jednotného státního občanství v rodině, respektive zachování jednotného státního občanství rodičů a dětí. Ministr vnitra se domnívá, že nezletilé není možné udělit české státní občanství za předpokladu, že rodiče budou mít i nadále vietnamské státní občanství, neprokázanou znalost českého jazyka a integraci do české společnosti, čímž by i dotčená zásada nebyla naplněna. Ministerstvo vnitra totiž rozhoduje v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně. V této souvislosti proto i v rozkladu namítané nesprávné užití správního uvážení, respektive diskriminace a libovůli správního orgánu v průběhu řízení o žádosti, není důvodné. V intencích dotčeného judikátu ministr vnitra dále ze spisu nezjistil nic, co by dokládalo, že nezletilá, respektive její zákonný zástupce mohl legitimně očekávat, (§ 2 odst. 4 správního řádu), že její žádosti bude v plném rozsahu vyhověno, když žádost podával s vědomím, že se jedná o nízký věk nezletilé, která je plně závislá na jeho existenční a citové péči, a který je vietnamským státním občanem a o české státní občanství nežádá. Obdobně je tomu i u matky, která také se změnou státního občanství u nezletilé souhlasila, jak je uvedeno v části I. tohoto rozhodnutí, přičemž sama o české státní občanství nepožádala.

Ministr vnitra konstatuje, že Ministerstvo vnitra postupovalo zcela v souladu se zákonem o státním občanství, když vyhodnotilo integraci nezletilé do české společnosti vzhledem k jejímu nízkému věku z hlediska rodinného a sociálního.

Námítku uvedenou v rozkladu, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, ministr vnitra s ohledem na shora uvedené nemohl akceptovat.

Ministr vnitra rovněž konstatuje, že v daném případě byl zjištěn skutkový stav věci, když prvoinstanční správní orgán zjistil a v napadeném rozhodnutí konstatoval, že nezletilá vzhledem ke svému nízkému věku je plně závislá na rodičích a rodiče o české státní občanství nežadají, proto mohl prvoinstanční správní orgán zjištěný skutkový stav věci vzít za základ svého rozhodnutí, jež má oporu v zákoně o státním občanství (§ 13 odst. 1), v konstantní soudní judikatuře (respektována zásada jednotného státního občanství v rodině, respektive rodičů a dětí), a ve spise. Ministr vnitra tak nevidí rozpor s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu, jak namítá právní zástupce v rozkladu a konstatuje i soulad se soudní judikaturou, respektive s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 55/2003-51.

Ministr vnitra v kontextu shora uvedeném uvádí, že zákon o státním občanství v § 35 pamatuje na osoby, které na území České republiky žijí, a je zde předpoklad, že budou v České republice pobývat i nadále, aby po dosažení zletilosti mohly učinit prohlášení a nabýt tak české státní občanství zjednodušenou formou. I s ohledem na tuto právní úpravu se ministr vnitra domnívá, že není, a to nejen v daném případě, ale i ve stejných či obdobných případech žádoucím, aby bylo české státní občanství udělováno samostatně dětem, jejichž rodiče o české státní občanství nežadají a tyto nezletilé děti jsou na svých rodičích zcela ekonomicky a citově závislé a není u nich možné shledat jakékoliv naplnění sociální integrace, natož v daném případě, kdy nezletilé ke dni podání žádosti byl necelý rok a půl. Ministr vnitra je toho názoru, že institut trvalého pobytu garantuje nezletilé všechna nezbytná práva pro její další pobyt a dospívání na území České republiky, jako například zdravotní pojištění, pobyt na území České republiky, přístup ke vzdělání a další.

Ministr vnitra ve spojitosti s námítkou týkající se výrokové části napadeného rozhodnutí konstatuje, že již odkazem na ustanovení § 11 a násl. zákona o státním občanství obsahujícím pravomoc Ministerstva vnitra ve věci rozhodnout byl požadavek § 68 odst. 2 splněn. V této souvislosti ministr vnitra odkazuje na II. aktualizované a rozšířené vydání komentáře ke správnímu řádu JUDr. Josefa Vedrala, Ph.D., stranu 609, kde se uvádí: „Součástí výrokové části jsou dále příslušná ustanovení právních předpisů, na jejichž základě bylo správní rozhodnutí vydáno. Jde především o ustanovení právních předpisů, které zakládají věcnou příslušnost správního orgánu vydávat rozhodnutí v té záležitosti, která je předmětem řízení.“

Na základě uvedených skutečností ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

